

ABSTRAKT

V rámci multi-proxy zpracování sedimentů zaniklé lokality Komořanské jezero byla na bazální části profilu PK-1-L odpovídající pozdnímu glaciálu a časnému holocénu provedena rozsivková analýza. Bylo možné se opřít o již dříve provedené radiokarbonové datování a vytvořený datový model, analýza rozsivek byla také doplněna o další výsledky (ztráta žíháním, přítomnost stomatocyst zlativek).

32 vzorků sedimentu v intervalech 0,4–0,6 cm bylo laboratorně zpracováno, z izolovaných valv byly vytvořeny trvalé preparáty a abundance jednotlivých taxonů byla stanovena pomocí světelné mikroskopie. Byla zjištěna koncentrace valv na gram suchého sedimentu a relativní zastoupení taxonů v jednotlivých vzorcích. Subdominanty a vzácné taxony byly u poloviny vzorků sledovány nezávisle s cílem odfiltrovat rušivý vliv dominant.

Na základě relativních četností taxonů byla provedena shluková analýza a vzorky rozděleny do tří rozsivkových akumulčních zón (DAZ). Rekonstrukce saprobity a trofie byla provedena pomocí indexů, hodnoty pH, konduktivity a koncentrace celkového fosforu (TP) byly odhadnuty za použití transferových funkcí.

Nejvýraznější změna ve společenstvech rozsivek byla zaznamenána ještě před začátkem holocénu, na jehož nástup dominantní taxony nereagují. Rekonstrukce konduktivity, trofie i saprobity ukázala velmi vyrovnané hodnoty, pouze pH se zvýšilo souběžně s výměnou dominant v průběhu pozdního glaciálu.

Při interpretaci byla zvláštní pozornost věnována rekonstrukci trofie, protože bylo cílem přezkoumat tradičně citované závěry o trofickém stavu jezera v pozdním glaciálu. Pokud to bylo možné, byly změny v rozsivkových asociacích zasazeny do kontextu změn klimatu.

Klíčová slova: rozsivky, *Bacillariophyceae*, Komořanské jezero, kvartér, pozdní glaciál, paleolimnologie, indexy, transferové funkce